

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatus De Conscientia, De Peccatis, De Legibus, De Fide, Spe,
Et Charitate

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

8 Quam probabilitatem de iustitia belli debeat habere miles, ut possit,
teneaturque militare?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76540)

13. Vltimo pro hac materia dicendum est, quando alicui certum est regnum sibi competere, & alius in legitima possessione existit, monere debet possessorem, vt dimittat allegatis...

PUNCTVM VIII.

Quam probabilitatem de iustitia belli debeat habere miles, vt possit, teneaturque militare.

- 1. Vbi non constat de belli iniustitia, possunt subditi milites obedire & qui ij sint.
2. Non teneatur inquirere de iustitia belli, si nulla eis dubitandi ratio sit proposita. Secus si grauis dubitandi ratio proponatur.
3. Milites non subditi pugnare non possunt, nisi eis de iustitia belli constet secundum communem sententiam.
4. Valde probabile est eodem modo hos milites bellare posse, ac subditos.

1. Sermo potest esse de militibus subditi Regi bellum inferenti, vel de militibus non subditi. Si sermo sit de militibus subditi, quoties illis non constat de belli iniustitia, possunt obedire...

Respondet cum Suar. supra sect. 6. n. 9. si dubium sit negatiuum hoc est, si nulla specialis ratio de iniustitia illis repræsentatur, possunt auctoritate sui Principis militare...

3. Verum si milites subditi non sunt, certum est non tenentur obedire. An autem possint causa non examinata, difficultas est.

4. Nullominus valde probabile est eodem modo huiusmodi milites bellare posse, ac possunt subditi; neque aliquam esse inter illos differentiam, tenet expressè Vict. n. 24. Suar. disp. 13, sect. 6. n. 12. Valquez illo c. 13. & inclinat Nauarr. illo d. 12. Ratio est, quia cuiuslibet licitum est alterum iuuare in...

te, quæ præsumitur iusta, præcipuè cum non leue emolumentum inde accipiat. Cum igitur bellum præsumitur iustum dum de iniustitia non constat, efficitur posse quemlibet in illo iuuare. Et ex his soluitur supradicta ratio. Fatetur enim ex bello grauissima damna oriri, ideòque in authore illius morale requiritur certitudinem de iustitia; at in iuuante sufficit, si probabile sit hanc certitudinem in authore esse. Debet autem esse probabile, quoties de iniustitia non constat: & Princeps vti Christianus, bonæque æstimationis habetur.

Ad reg. 19. respondeo cuiuslibet militi importare locare operas suas in bello, neque se immiscere rei periculosa moraliter, cum ex probabili opinione operetur. Quæ omnia à fortiori procedunt in bello non purè aggressiuo, sed defensiuo: in hoc enim clarum est sufficere militibus iustitiam aggressiuentis incognitam esse; vt merito probabiliter iudicent adiuuare posse se defendentem: ideòque caute dixit D. Ambrosius relatus in cap. denique. 14. quæst. 5. si non potest subueniri alteri, nisi alter lædatur, commodius esse neutrum iuuare: non dicit non posse te iuuare alterum, se commodius esse abstinere. Quod si in adiutorio peti intercessionem, de quo ibi, consultus est abstinere à subuentione vnus cum ratione alterius, à fortiori in adiutorio pro bellum. In neutro tamen est obligatio.

PUNCTVM IX.

Quam opinionem debeat sequi Medicus in medicamentis adhibendis.

- 1. Tenetur Medicus medicinam certam, relicta probabili, & dubia adhibere infirmo.
2. Quando nullum medicamentum est certum, tenetur Medicus probabile adhibere, & illo deficiente, applicare dubium.
3. Illicitum est experientiam facere in infirmis, an sint medicamenta salutaria, vel nocua.
4. Affirmant aliqui licere medicinam, de qua æquè dubitatur, an profutura, vel nocitura sit, applicare infirmo desperato.
5. Negatiua sententia communior est, & probabilior.
6. Satis sit fundam. n. 4. adducto.
7. Negant plures licere Medico vti medicina, quam minus probabiliter credit profuturam, relicta ea, quam probabilius credit.
8. Contrarium vt probabilius defenditur.
9. Potest Medicus agris consulere medicinam, quam alij doctiores salutiferam putant, etsi ipse eis non assentiatur.
10. Assistentes infirmo peccant, si relicta remediis à Medico assignatis, vtuntur iis, quæ sibi videntur.

1. IN medicinis adhibendis alie reputantur certò allaturæ salutaris, alie solum probabiliter, alie sub dubio. Vt ergo certa ab incertis separemus, primò certum est, apud omnes teneri Medicum adhibere ægroto, si potest medicinam certam, relicta probabili, & dubia: quia tenetur ratione sui officij, & charitatis ægrotauti saluti prospicere, & nullo modo eum periculo exponere, in ritòque infirmus conueneretur de Medico potente secutum medicamentum applicare, si applicet solum probabile. Neque obstat quemlibet posse sequi opinionem probabilem, vt possit Medicus relicto medicamento certo vti probabili: non enim est opinio probabilis de tali vti, et si sit opinio probabilis de utilitate medicamenti.

2. Secundo, quando nullum est medicamentum certum, tenetur Medicus probabile adhibere, & quando nullum est probabile, tenetur dubium, modò certum nulli periculo infirmum exponere, & ex alia parte potest illo remedio adhibito ab infirmo liberari. Ergo est applicandum: ita Thomas Sanchez lib. 1. in Decalog. c. 9. n. 42. cum Valent. 2. 2. disp. 3. q. 10. punct. 2. col. 665. vers. altero modo. Quando dubium æquè est, an nociturum, vel profuturum sit medicamentum, dicemus statim.

3. Tertio est certum, illicitum esse Medicis experientiam facere de medicamentis, an sint salutaria vel nocua, etiam in ægotis desperatis. Tum quia nemini licet morte proximam scientiam conuicere. Tum etiam quia sic operans dubius est, an mortem acceleraturus sit medicamento. Ergo quantum est ex se, accelerationem intendit. Ergo peccat, sic docet Azor. lib. 1. in sit. moral. cap. 17. quæst. 1. Corduba lib. 3. quæst. 5. Anton. Perez certam. 10. scholasti. num. 87. Villalobos tom. 1. summ. tract. 1. diff. 16. n. 1. & 4. Valquez 1. 2. disp. 64. cap. 4. Salas ibid. tract. 8. disp. vnica. sect. 14. num. 136. circa finem. Thomas Sanchez lib. 1. in Decalog. cap. 9. num. 38. Nauarr. summ. cap. 25. n. 51. Sayrus lib. 1. in clauis regia. cap. 10. n. m. 6.

4. Duplex tamen est difficultas. Prima an liceat ægroto, de cuius salute desperatur, medicinam dubiam applicare, id est, de qua æquè dubitatur profutura, e. an nocitura sit? Affirmant vt probabilius Thomas Sanchez lib. 1. in Decalog. cap. 9. num. 39. cum Valent. 2. 2. disp. 3. quæst. 10. punct. 2. vers. non improbo, col. 664. Mouentur, quia ex applicatione huiusce...

DE CASTRO PALAZO TOM. I. LIB. I. CAP. I.